

NOG 28 MINUTEN

Voorleesverhaal voor kinderen van groep 5 en hoger

Het is pikdonker. Door de jungle trekt een stoet mensen.
Ze dragen een brancard. Op de brancard ligt een vrouw...

Gebaseerd op een waargebeurde vlucht van MAF-piloot Piet Muilwijk.
Geschreven door Bert Goedhart

MAF
Flying for Life

Ergens diep verborgen in Papoea-Nieuw-Guinea baant een groep mensen zich een weg door de donkere jungle. Het is pikdonker. Twee mannen, met zaklampen op hun hoofd vastgebonden, dragen een van takken gemaakte brancard.

Erop ligt een jonge vrouw onder een deken, Wagegae. Ze kreunt. Ze heeft veel pijn. Elke beweging van de brancard zorgt voor een nieuwe scheut pijn in haar buik. De vrouwen erachter hebben ieder een draagnet om met daarin elk een pasgeboren baby. Af en toe kijken de vrouwen in de netten. 'Als we maar op tijd bij de kliniek zijn. Het gaat niet goed met de baby's. Ze hebben al twee dagen niet gedronken.'

Voorop loopt een man met een kapmes en een stok. Hij duwt takken opzij. 'Stop!' roept hij. 'Een slang!' Z'n stok suist naar beneden en raakt de slang. Die draait zijn kop naar de man toe. De slang krijgt nog een klap. Hij krult zich om de stok en de moedige man zwaait de slang het bos in. Ze lopen verder. Alleen het geluid van insecten is te horen. Af en toe horen ze een beest dat wegvlucht als het groepje mensen nadert.

'Stop! Ik hoor stemmen.' Zijn ze al bij de kliniek? Of zijn het vijanden? Als ze stilstaan, horen ze het geluid niet meer. Zonder te praten trekken ze verder over de smalle paadjes en door ondiepe rivieren door de jungle. Ze zijn al een paar uur onderweg. De vermoeidheid slaat toe. Een van de mannen struikelt en bezeert zich. De man die voorop loopt neemt de brancard over. Na vijf uur lopen bereiken ze eindelijk Mougulu.

Licht in de jungle

Iemand in het dorp roept: 'Licht in de jungle! Er komen mensen aan! Daar, in het donker: lampen! Ze hebben een brancard bij zich!'

Snel wordt Sally gewaarschuwd. 'Nieuwe patiënten! Kom meteen kijken. Het ziet er ernstig uit!'

Sally woont naast de kliniek waar zieke mensen geholpen kunnen worden. Ze is met haar man van Australië naar dit kleine dorpje verhuisd en Sally werkt in de kliniek. Ze beheert de medicijnen in het kleine ziekenhuisje. Inwoners van de dorpjes in de wijde omgeving kunnen die hier komen ophalen. Ook onderhoudt ze het contact met 'de vliegende ambulance': MAF. Toen er veel mensen ziek waren van malaria heeft ze gevraagd of MAF muskietennetten wilde brengen. Als mensen daaronder slapen werden ze niet gestoken door de muskieten. Dankzij de netten is de malaria steeds meer teruggedrongen.

De mannen tillen de brancard met Wagegae naar binnen en leggen haar voorzichtig op het bed. In de kliniek onderzoekt een verpleger Wagegae. Ze kijkt glazig voor zich uit. Hij stelt vragen aan de mensen die haar gebracht hebben. 'Het ziet er niet goed uit. Er was geen goede hulp bij de geboorte van de tweeling. Ze moet zo snel mogelijk geopereerd worden. Maar dat kunnen wij hier niet doen. We hebben niet de juiste materialen en dokters hier. Ze moet vandaag nog naar het grote ziekenhuis in de stad.'

Een van de vrouwen schrikt, 'Maar dat is zeven dagen lopen! Zelfs als de mannen uitgerust zijn, zouden ze nooit snel genoeg kunnen lopen. Wat moeten we doen?! Er zijn geen wegen om hier met de auto te komen. Zelfs een brommer kan niet over deze paadjes.'

Sally knikt. 'Dat klopt. Volgens mij hebben we maar één optie: MAF. Op onze landingsbaan kan hun kleine Cessna landen.'

Ze belt direct. '...zeg dat het een ambulancevlucht is...' 'En de baby's?'

'Ja, ook de baby's. We kunnen ze hier het eerste beetje noodzakelijke drinken geven, maar ze zijn er ook slecht aan toe. Ze moeten mee!'

'...drie levens aan een zijden draadje...'

Trillen

150 kilometer verderop staan de deuren van de kerk wijd open.

'Je hebt je mobiel toch wel uitstaan, hè?' vraagt Marijke aan haar man als ze de kerk inlopen.

'Natuurlijk niet. Als MAF-piloot moet ik altijd bereikbaar zijn!' antwoordt Piet Muilwijk. 'Ik heb hem op trillen gezet. Dan stoor ik niemand en kunnen ze me wel oproepen.'

'Ik hoop dat ze je vandaag niet oproepen. We gaan vandaag met de kinderen fijn Kerstfeest vieren. Ik heb

lekkere dingen in huis gehaald. En jij gaat een spel spelen met de kinderen en een kerstverhaal voorlezen. Gezellig thuis zijn. En vanmorgen luisteren we in de kerk naar het Kerstevangelie.'

'Ja, pap, u blijft vandaag toch wel thuis?'

Vanuit het felle zonlicht lopen ze de kerk in. De schaduw binnen zorgt voor wat verkoeling. Het gezin van Piet valt wel op. Ze zijn de enige blanken tussen alle Papoea's die hier samenkomen.

Ze zoeken een plekje tussen de mensen. Joël, met z'n vier jaar de jongste in het gezin, is blij dat ze precies naast het gezin van zijn vriendje gaan zitten. 'Hoi, Sasko.' Sasko zegt iets tegen Joël. Joël verstaat hem wel. Hij woont hier al een paar jaar en spreekt de taal van de Papoea's net zo goed als Nederlands. Langzamerhand wordt het stil. Vooraan begint iemand te spreken.

'We vieren vandaag Kerstfeest. Jezus is geboren. Hij kwam naar de wereld voor ons! Wat een wonder!'

Voorin begint een man te zingen: 'Ere zij God,' maar dan in hun taal.

Maar dan ziet Joël dat zijn vader tijdens het zingen op z'n schouder wordt getikt. 'Piet, je moet nu komen! Er moet een ambulancevlucht worden gevlogen.' Hij kijkt verschrikt: 'Ik had mijn telefoon toch aan?'. Op het scherm ziet hij dat hij geen bereik heeft. Iets waar ze vaker tegenaan lopen in het dorp. Hij geeft mama een kus en Joël een knipoog en loopt dan snel de kerk uit.

Door de valleien

Op het kleine vliegveld van Telefomin ziet Piet dat de collega-piloot de Cessna al aan het tanken is. 'De checklist heb ik al doorgelopen', roept hij naar Piet. 'We hebben een paar stoelen eruit gehaald zodat er straks een brancard in kan. Je kan meteen vertrekken als de tank vol is.'

Piet klimt in de cockpit. Hij vult wat papieren in en als de tank vol is, start hij de motor en controleert de meters. Dan vouwt hij zijn handen en bidt om een veilige vlucht. Over veertig minuten hoopt hij in Mougulu op de airstrip te landen. Als hij maar op tijd is om de moeder en haar kinderen te vliegen...

Telefomin ligt in een vallei, omgeven door hoge bergen. Er zijn een paar openingen, kloven, tussen de bergen waar je doorheen kan vliegen om uit deze vallei te komen.

De snelste route naar Mougulu is door de Selbang kloof. Daar vlieg je tussen de bergen door van vallei naar vallei. Maar regen en wolken worden bijna altijd juist door de Selbang vallei gedreven. Daarom kan je er bijna nooit doorheen vliegen. 'Sally zei dat het leven van Wagegea en haar kinderen aan een zijden draadje hangt', denkt Piet. 'Als ik door de Selbang vallei kan vliegen scheelt dat zoveel belangrijke tijd. Ik moet het proberen. Wie weet schenkt God een wonder. Een kerstwonder!'

Piet kan zijn ogen bijna niet geloven! De Selbang kloof is vrij! Geen regen. Geen wolken. Snel vliegt hij door de kloof. Beneden zich en naast zich ziet hij het landschap voorbij razen. Hoge bergen die oprijzen uit de ondoordringbare jungle.

Nog 28 minuten... hou vol mensen!

In Mougulu staan de mensen naast de landingsbaan. 'Piet, waar blijf je nou!', vraagt Sally zich af. 'Hoelang duurt het nog?'. En dan opeens het geluid van het vliegtuig dat tussen over het oerwoud aan komt vliegen! Piet vliegt met de Cessna 208 vlak over de grasbaan om te zien of hij veilig kan landen. Wat ziet dat er indrukwekkend uit. En wat geeft dat weer hoop. Hoop voor Wagegae en haar zoons. Het vliegtuig vliegt een rondje en zet de landing in.

Kerst in de jungle

Als Piet het vliegtuig aan de grond heeft gezet, gaat hij onmiddellijk aan de slag. De brancard wordt in het vliegtuig gelegd en stevig vastgezet. De twee vrouwen met de jongetjes in de draagnetten krijgen een plek. Dan vouwt Piet zijn handen. Net als voor elke vlucht zal hij bidden. De aanwezige mensen bidden mee. Ze hebben ook hier in dit kleine dorp het Evangelie gehoord. Kinderen hebben op school de Bijbel leren lezen. Vandaag is het voor hen ook een feestdag. Ze vieren ook hier in de jungle de geboorte van Jezus. 'Vader in de hemel. Het is vandaag Kerstfeest. U hebt Uw Zoon gegeven om levens te redden. Wij volgen Uw voorbeeld. Er zijn drie levens in gevaar. Geef ons een veilig vlucht en dat we op tijd zijn voor hulp in het ziekenhuis. Amen.'

Even later vliegt Piet over de jungle. Op het vliegveld staat een ambulance gereed. In het ziekenhuis zijn de dokters op de hoogte en kan er meteen hulp geboden worden.

Het is het einde van de middag als Piet eindelijk thuiskomt.

'En?' vraagt Marijke.

'Een geslaagde vlucht! We waren op tijd. Wagegae en haar zoons hebben het gered!'

Marijke lacht. Ze omhelst haar man.

'Wat is het toch bijzonder dat je zo een schakeltje mag zijn in Gods plan. Je bent een held.', zegt ze uit de grond van haar hart.

'Maar mama is ook een held!', roept Joël. 'Ze heeft drie spellen met ons gespeeld, lekker eten gemaakt én ze heeft een kerstverhaal voorgelezen!'

Achtergrondinformatie

MAF (Mission Aviation Fellowship) is een christelijke luchtvaart- en hulpverleningsorganisatie die met 130 vliegtuigen vliegt in moeilijk bereikbare gebieden voor hulp en het Evangelie.

Dit verhaal is deels gebaseerd op een verslag van MAF-piloot Piet Muilwijk (foto). Informatie over piloot Piet Muilwijk: flyingmuilwijk.nl

Het verhaal is geschreven door kinderboekenauteur Bert Goedhart (o.a. auteur van De Geheime Missie van Graaf Mol / uitgeverij Columbus).

Creatieve inhoud geven aan een les?

Kijk op maf.nl/doe-mee/kinderen voor lesmateriaal, bouwplaten en het aanvragen van een gastles.

